

دريافت شده از پايگاه نشر مقالات حقوقی

حق گسترن.

برای نشر مقالات حقوقی خود

به حق گستر مراجعه کنید.

منتظر شما هستیم.

www.HaghGostar.ir

۱۱. (یک صد و ده) قاعده فقهی، حقوقی

۱- قاعده ائتمان

متن: «الامین لا يضمن» یا «لیس علی الامین الالیمین»

یعنی: امین ضامن نیست . یا بر امین چیزی جز سوگند لازم نیست .

(القواعد الفقهیه ، ج ۲، صص ۴ تا ۱۶ - ماده ۶۱۴ و ۶۱۳ قانون مدنی)

۲- قاعده اتلاف

متن: «من اتلف مال الغیر فهو له ضامن»

یعنی: هر کس مال دیگری را تلف کند ضامن آن خواهد بود.

(القواعد الفقهیه ، ج ۲، صص ۱۷ تا ۳۹ - ماده ۲۳۸ قانون مدنی)

۳- احترام مال مسلمان

متن: «حرمه مال المؤمن كحرمه دمه» (حدیث نبوی)

یعنی : مال مومن همانند خون وی محترم است .(اصل ۴۶ و ۴۷ قانون اساسی)

۴- قاعده احسان

متن: «ما على المحسنين من سبى . (سورة توبه/۹۱)

یعنی بر نیکوکاران ایرادی نیست .

(دکتر ابوالحسن محمدی ، قواعد فقه ، ص ۴۱ - ماده ۳۰۶ قانون مدنی - ماده ۵۵ مجازات اسلامی)

۵- قاعده ارشاد

متن : «اعلام الجاہل علی العالم واجب .»

یعنی : اقدام انسان در جهت ضرر خود ، مسقط ضمان است .

(دکتر محمدی، قواعد فقه ، ص ۲۲۵ - ۲۲۱۵ قانون مدنی)

۷- قاعده اقرار عقلا

متن : «اقرار العقلاء على انفسهم جائز »

یعنی : اقرار انسان عاقل به ضرر خود نافذ است .

(تحریر الجمله ، ج ۱، ص ۹۹ ، ش ۶۴ – ماده ۲۰۲ آیین دادرسی مدنی قانون مدنی – ماده ۱۲۷۵) (۱۳۷۹)

۸- «الاقرب يمنع الا بعد»
متن: «الزمواههم بما الزمواههم».
يعني: به هر آنچه که غیر خودتان (پیروان مذاهب اسلامی ملتزم هستند، شما نیز آنان را ملزم کنید.
(توضیح المسائل، بحث قاعده الزام، آیه الله خوبی)

۹- «البينه على المدعى واليمين على من انكر»
يعني: آوردن شاهد بر عهده مدعی و سوگند خوردن بر عهده خوانده است.
(القواعد و الفوائد، ج ۱، قاعده ۱۵۴ ، ص ۴۱۷ – ماده ۱۲۵۷ و ۱۳۲۵ قانون مدنی – ماده ۱۹۷ و ۲۷۲ قانون آیین دادرسی مدنی)

۱۰- «تصديق الامين فيما ائتمن عليه»
يعني: صاحب مال باید قول امینی را که مال را نزد او امانت گذارده بپذیرد.

۱۱- تعیین
اگر امر دایر بین تعیین و تخيیر در انجام وظیفه ای شد، اصل بر حقیقت است.

۱۲- التلف زمن الخيار من مال من لا خيار له.
يعني: تلف شدن مال در زمان خیار، از کیسه آن که حق خیار ندارد محسوب می شود.
(القواعد الفقهیه ، ج ۲ صص ۳۸۷ تا ۸۴ – ماده ۶۲ قانون مدنی)

۱۳- قاعده حل
متن: كل شيء كان مشتبهاً بين الحلال والحرام بحمل على الحلال.
يعني: اگر چیزی مشکوک بین حلال و حرام بود آن را جزء حلال ها محسوب می کنیم.

۱۴- الدين مقدم على الارث.
يعني ادائی دین، مقدم بر ارث بردن است. (ماده ۸۶۸ قانون مدنی).
(القواعد الفقهیه ، ج ۱ ، ص ۲۴۰ – ماده ۷۴۰ قانون مدنی)

۱۵- الزعيم غارم .(حدیث نبوی)
يعني: کفیل باید از عهده مورد کفالت برآید. (القواعد الفقهیه ، ج ۱ ص ۲۴۰ – ماده ۷۴۰ قانون مدنی)

۱۶- قاعده تسلیط
متن: «الناس مسلطون على اموالهم و افسوسهم .» (حدیث نبوی)

یعنی : مردمبر جان و مال خویش ، سلطه و اختیار دارند . (ترمینو لوزی حقوقی ، ص ۲۵۸ ، ش ۲۰۸۳ – اصل ۴۶ و ۴۷ قانون اساسی)

۱۹- قاعده سوق

یعنی : آنچه در بازار و جامعه مسلمانان عرضه می شود پاک و حلال است مگر خلافش ثابت شود .

۲۰- اصل صحت

متن : « حمل فعل المسلم على الصحة .»

یعنی : اعمال شخص مسلمان ، محمول بر صحت و درستی می باشد . (القواعد الفقهیه ، ج ۱ ، ص ۲۳۹)

۲۱- عدل و انصاف

یعنی : اگر در تعلق مالی به یکی از دو نفر مردد باشیم بین آن دو بالمنصفاته تقسیم می شود .

۲۲- عدم سماع الا انکار بعد الا قرار .

(ماده ۱۲۷۷ قانون مدنی)

۲۳- قاعده تبعیت عقد از قصد

متن : « العقود تابعة للقصد .»

یعنی : عقدها تابع قصدهای متعاقدين است .

(القواعد الفقهیه ، ج ۴ ، ص ۲۱۲ – ماده ۱۹۱ و ۱۹۴ قانون مدنی)

۲۴- قاعده علی الید

متن : « على اليد ما أخذت حتى توديه .»

یعنی : بر صاحب ید است تا آنچه را که گرفته به ذی حقش تحويل دهد .

(القواعد الفقهیه ، ج ۴ ، ص ۳۰۸ – ماده ۲۱ قانون مدنی)

۲۵- قاعده غرور

متن : « المغرور يرجع على من غره .»

یعنی : فریب خورده به کسی که فریبش داده مراجعه می کند (تا خسارت بگیرد)

(القواعد الفقهیه ، ج ۱ ، ص ۲۲۵)

۲۶- قاعده فراش

متن : « الولد للفراش وللعاهر الحجر .» (حدیث نبوی)

یعنی : فرزند به صاحب فراش ملحق است وزانی باید سنگسار شود .

(القواعد الفقهیه ، ج ۴ ص ۲۵ – التهذیب ، ج ۸ ص ۱۶۸ – ماده ۱۱۵۸ قانون مدنی)

۲۷- قاعده قرعه

متن: «لکل امر مشکل قرعه.»

یعنی: در هر امر غیر قابل حل باید به قرعه متول شود.

(ناصر مکارم شیرازی، القواعد فقهیه، ج ۲، ص ۱۵۵)

۲۸- کل رهن فانه غیر مضمون.

یعنی: در عقد رهن نباید شرط ضمان قرارداد.

(ماده ۷۸۹ قانون مدنی)

۲۹- قاعده لا يضمن

متن: «کل عقد لا يضمن بصحیحه لا يضمن بفاسدہ»

یعنی: هر عقدی که صحیحش ضمان آور نباشد فاسدش هم ضمان آور نیست.

۳۰- کل عقد يضمن بصحیحه يضمن بفاسدہ.

یعنی: هر عقدی که صحیحش ضمان آور باشد فاسدش هم ضمان آور است.

(سبکی، الا شباء و الانصائر، ج ۲، ص ۴۵)

۳۱- کلماء کان له منفعه محلله مقصوده تصح اجاره.

یعنی: هر چیزی که دارای منافع حلال مورد نظر باشد اجاره دادنش درست است.

(ماده ۴۶۷ و ۴۶۶ قانون مدنی)

۳۲- قاعده لا ضرر

متن: «لا ضرر ولا ضرار في الإسلام»

یعنی: حکم ضرری در اسلام وضع نشده است.

(القواعد الفقهیه، ج ۶، ص ۱۲، ۷۸- اصل ۴۰ و بند ۵ اصل ۴۳ قانون اساسی)

۳۳- لا ضمان على المستعير.

یعنی: عاریه گیرنده ضامن نیست. (القواعد الفقهیه، ج ۷ ص ۵- ماده ۶۴۰ قانون مدنی)

۳۴- الممنوع شرعاً كالممتنع عقلاً.

یعنی: چیزی که شرعاً ممنوع است گویا عقلاء هم ممکن نیست. (تحریر الجمله، ص ۴۳)

۳۵- لا مسا محه في التحديدات.

یعنی چیزهایی که شرعاً اندازه خاصی دارند (آب کر، مقدار سفر، بلوغ و ...) قابل مسامحه از جهت کم وزیاد شدن نیستند.

٣٦- لا ميراث للقتل .

يعنى : قاتل از ارث مورث ، محروم است . (ماده ٨٨٠ قانون مدنی)

٣٧- اصل لزوم

متن : « الاصل فى العقود لزوم . »

يعنى : اصل در عقدها لزوم آنها است (مگر خلافش ثابت شود) (القواعد الفقهية ، ج ٤ ، ص ١٦٣ – ماده ٢١٩ قانون مدنی)

٣٨- من احیی ارضا فھی له .

يعنى : هر کس که زمینی را اهیا کند از آن اوست .

(مواد ١٤٠، ١٤١، ١٤٣ قانون مدنی)

٣٩- من استخرج ماء فھی له .

يعنى : هر کس آبی را استخراج کند از آن اوست . (ماده ١٥٠ قانون اساسی)

٤٠- من حاز ملك

يعنى : هر کس که حیاپت ملکی را نماید مالک آن خواهد شد . (ماده ١٤٢ و ١٤٣ قانون مدنی)

٤١- قاعده من ملک .

متن : « من ملك شيئاً ملك الا قراربه . »

يعنى : هر که مالک چیزی شد می تواند به آن نیز اقرار نماید .

(القواعد الفقهية ، ج ١ ص ٧٨)

٤٢- من له الغنم فعليه العزم .

يعنى : آن که منافع را می برد ، زیان را هم باید تحمل کند . (التحریر الجمله ، ص ٥٦)

٤٣- نفي سبيل

يعنى : خداوند هرگز کافران را بر مومنان تسلطی نداده است (نساء ١٤١)

متن : « و لن يجعل الله للكافرين على المؤمنين سبيلاً »

(القواعد الفقهية ، ج ١ ، ص ١٥٧ – اصول ٨٢، ٨١، ١٥٣، بند ٥ اصل ٣ و بند ٨ اصل ٤٣ قانون اساسی)

٤٤- قاعده نفي عسر و حرج

متن : « و ما جعل عليكم في الدين من حرج »

(حج / ٧٨) ترجمه : و خداوند در دین کار سنگین و سختی بر شما قرار نداد .

يعنى : هیچ کمکی نباید موجب عسر و حرج مکلف شود .

(دانشنامه حقوقی ، ج ٣ ، ص ١٤٤ به بعد – ماده ١١٣٠ قانون مدنی)

٤٥- وجوب اعلام الجاهل فيما يعطى .

يعنى : اگر کسی چيزی را که خطروناک است به دیگری که جاهل بر آن است بدهد ، باید او را از آن خطر آگاه کند و گرنه ضامن است .^{٤٦} و وجوب التخلیه بین المال و ملکه يعني : بایع باید موافع تملک و سلطه مشتری بر مبیع را بر طرف کند .
(ماده ٣٦٢ قانون مدنی)

٤٧- وجوب دفع الفسر المحتمل

يعنى : دفع ضرر احتمالی واجب است (و نیز دفع افسد به فاسد جایز است)

٤٨- الوقف حسب ما يو قفها اهلها .

يعنى : وقف ها بر اساس آنچه واقفين معين کرده اند عمل می شود .
(مستدرک الوسائل ، ج ٢ ، ص ٥١١ - ماده ٦١ قانون مدنی)

٤٩- يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب .

يعنى : هر آنچه که بر اثر خویشاوندی نسبی حرام است ، تر اثر خویشاوندی رضاعی هم حرام خواهد بود .
(وسائل الشعبه ، ج ١٤ ، ص ٢٨٠ - ماده ١٠٤٦ قانون مدنی)

٥٠- الزرع للزارع ولو كان غاصبا .

يعنى : زراعت و کشت از آن زارع است ولو در زمین غصبی باشد . (ماده ٣٣ قانون مدنی)

٥١- لا مهر لبغية .

يعنى : زن زانیه ، مهریه ندارد (قیاس اولویت و مفهوم مخالف ماده ١٠٩٩ قانون مدنی)

٥٢- الغاصب يوخذ باشق الاحوال .

يعنى : با غاصب به شدیدترین احکام رفتار می شود . (جواهر الكلام ، كتاب غصب ، ص ١٠)

٥٣- لا يناسب للساكت قول .

يعنى به شخص سکوت کننده چیزی منسوب نمی شود . (سبوطی ، الاشباه والنظایر ، صص ١٤٢ و ١٤٣ - ماده قانون مدنی)

٥٤-الحاكم ولی الممتنع .

يعنى دادرس بر شخص امتناع کننده از انجام تکالیف ، ولایت دارد . (ماده ٢٣٧ و ٨٣٣ قانون مدنی)

٥٥-الجاکم ولی من لا وای له .

یعنی: دادرس بر کسی که فاقد ولی ات ولایت دارد .

(ماده ۱۲۱۸ قانون مدنی - ماده ۲۶۶ قانون مجازات اسلامی)

٥٦-الجاکم وارث من لا وارت له .

یعنی: حاکم وارث شخص بدون وارت است . (ماده ۸۶۶ قانون مدنی)

٥٧-الغائب علی حجه .

یعنی: شخص غائب در دادرسی حق اقامه دلیل دارد .

(القواعد الفقهیه ، ج ۳ ، ص ۳۰۵ به بعد قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۷۶)

٥٨-البیعان بالخیار ما لم یفترقا .

(حدیث نبوی)

یعنی: متبایین تا زمانی که از هم جدا نشده اند حق خیار دارند .

(مجله الا احکام العدله ، ماده ۴ - کاتو زیان، عقود معین ، ص ۴۶ - ماده ۳۹۷ قانون مدنی)

٥٩-الكتاب كالخطاب .

یعنی: نوشته مثل گفته است . (القواعد و الفوائد ، ج ۱ ص ۱۹۸ - دانشنامه حقوق ، ج ۴ ، ص ۴۲۲-۴۳۷)

٦٠-الحرام لا يحرم الحلال .

یعنی: عمل حرام بعدی ، حلال قبلی را حرام نمی کند (تهذیب الا حکام ، ج ۲ ، ص ۲۰۸ - ماده ۱۰۵۵ قانون مدنی)

٦١-الحق القديم لا يبطله شي

یعنی: چیزی نمی تواند حق به وجود آمده قبلی را از بین ببرد . (ماده ۹۷ قانون مدنی)

٦٢-الحق للمتقدم .

یعنی: اگر کسی ابتدا اقدام به ایجاد حق نماید نسبت به آن بر دیگران اولویت دارد . (ماده ۱۴۲ قانون مدنی)

٦٣-الخرجاج بالضمان .

یعنی: منافع در مقابل ضامن بودن است . (شرح الجمله ، ج ۱ ، ص ۵۶ و ۵۷)

٦٤-الساقط لا يعود كما ان المعدوم لا يعود .

یعنی: حق ساقط شده باز نمی گردد همچنان که چیز از بین رفته حیات نمی یابد .

(تحریر الجمله ، ج ۱، صص ۳۶ و ۳۸ - بند ۳ ماده ۲۶۴ و مواد ۲۸۹، ۲۹۰ و ۲۹۱ قانون مدنی)

۶۵- الصلح جائز بین المسلمين الا صلحاً احل حراماً و حرم حلالاً .

یعنی: عقد صلح بین مسلمانان جایز است مگر صلحی که بخواهد حرامی را حلال کند یا حلالی را حرام نماید .

(القواعد الفقهیه ، ج ۵ ، صص ۸ و ۳۹ ماده ۷۵۴ قانون مدنی)

۶۶- الشرط جائز بین المسلمين الا شرطاً احل حراماً او حرم حلالاً .

جایز یعنی : شرط کردن بین مسلمانان است مگر شرطی که حرامی را حلال کند یا حلالی را حرام نماید .
(تحریر الجمله ، صص ۷۵ و ۷۶ - ماده ۲۳۲ قانون مدنی)

۶۷- الشرط الفاسد ليس بمفسد .

یعنی : شرط فاسد عقد را باطل نمی کند .

(القواعد الفقهیه ، ج ۴ ، صص ۲۰۰ ، ۲۱۷ ، ۲۱۸ - ماده ۲۳۲ قانون مدنی)

۶۸- الطلاق بيد من اخذ بالسوق .

(حدیث نبوی) یعنی : طلاق به دست کسی است که عقد به دست اوست . (مرد)

(حقوق خانواده ، محقق داماد ، صص ۱۳۶ و ۱۳۷ - ماده ۱۱۳۳ قانون مدنی)

۶۹- اکل مال به باطل .

متن : يا ايها الذين امنوا لا تا كلوا اموالكم بينكم بالباطل الا ان تكون تجاره عن تراض منكم... (نساء / ۲۹)
یعنی : امال یکدیگر را به ناحق نخورید مگر این که بر اساس تجاری رضایت آمیز باشد .

۷۰- المؤمنون عند شروطهم . (حدیث نبوی)

یعنی : مومنان به شرطهایشان پایبندند . (محقق داماد ، قواعد فقه ، بخش مدنی ۲ ، ص ۳۷)

۷۱- نهي النبي عن الغرور . (حدیث نبوی)

یعنی معامله غرری (زیان آوری که نتیجه آن نامعلوم است) باطل است .

(دکتر محمدی ، مبانی استنباط حقوق اسلامی ، ص ۹۴)

۷۲- اوفوا بالعقود . (متنده ۱/)

یعنی : به پیمانها و قراردادهای خود وفا کنید . (ماده ۱۰ قانون مدنی)

قواعد کیفری

٧٣ - لا تقيه في الدماء .

معنی: جایی که پای جان در میان است تقهیه جایز نیست.

(وسائل الشعبيه ، ج ١١ ، ص ٤٨٣ - مكاسب ، ج ٤ ، ص ٣٥٦)

-٧٤- عمد الصي، يمنزله الخطأ-

یعنی: فعل عمدی کوڈک همانند فعل خطابی محسوب می شود۔

(القواعد و الفوائد ، ج ١، ص ٢٢٣)

٧٥- لا كفاله في الحد . (حدیث نبوی)

یعنی: شفاعت کردن و درخواست به تأخیر اندختن، در حدود جایز نیست.

(ترمینو لوڑی حقوق ، ش ۴۵۰۸)

۷۶- قاعده جب.

متن : الاسلام يجب ما قبله . (حدیث نبوی)

یعنی: مسلمان شدن، گناهان پیش از آن را پاک می کند.

– (القواعد الفقهية، ج ١، صص ٣٩، ٣٦، ٤٦ – اصا ١٦٩ قانون اساسی – ماده ١١ قانون مجازات اسلامی – ماده ٤ قانون مدنی)

٧٧- اقامه الحدود الي من اليه الحكم .

یعنی: احرای حدود و مجازلت‌ها به دست حاکم است. (اصل ۳۶ قانون اساسی)

^{٧٨}- الامتناع بالاختيار، لا بنا في الاختيار.

یعنی: از روی اختیار و قدرت اگر باعث تحقق چیزی شویم، موجب نمی شود که فاعل را مسلوب الاختیار تلقی کرد.

(دائرة المعارف حقوق ، ج ٥ ، ص ٥٠ ، ماده ٥٣ قانون مجازات اسلامی)

۷۹- قاعده ۵، ا.

متن : الحدود تدرا بالشبيهات .

معنی: احراء حدود با حصول شیوه متوقف می شود.

(الا شيه و النظائر ، صص ١٢٢ و ١٢٣ - مواد ٦٦ و ٦٧ قانون مجازات اسلامي)

-٨٠- دم المسلم لا يذهب هدراً.

یعنی: خون مسلمان نباید پایمال شود. (مواد ۳۱۲ و ۳۱۳ قانون مجازات اسلامی)

٨١-الضوابط تقدرها.

یعنی: در موارد ضروری باید به حدائق اکتفا کرد. (ماده ۵۵ قانون محاذات اسلامی)

(legemtnecessitas non bab حقوق رم

يعنى : ضرورتها باعث مباح شدن امور ممنوعه مى شود .

(سوره مائدہ / ۳-سبوطی ، الشباء و النظاير ، ص ۶۰- ماده ۵۵ قانون مجازات اسلامی)

٨٢- قاعده ارش .

متن : کل جنایه لا مقدر لها ففيها ارش .

يعنى : بر هر جنایتی که ديه اش معین نشده ، ارش تعلق مى گيرد .

(ماده ۳۶۷ قانون مجازات اسلامی)

٨٤- کل عضو تقتض منه مع وجوده توحد الديه مع فقده .

يعنى : هر عضوي که موجود است باید قصاص شود و در صورت فقدان ، به جايشه ديه گرفته مى شود .

(ماده ۲۹۳ قانون مجازات اسلامی)

٨٥- قاعده اضطرار

متن : کل محروم اضطر ، اليه فهو حلال .

يعنى : در حال اضطرار ، هر حرامي حلال مى شود . (ماده ۵۵ قانون مجازات اسلامی)

٨٦- کل من لم يباشر بالقتل لم يقتض منه

يعنى : هر فردی که مباشر قتل نباشد قصاص نمی شود . (تبصره ۱ ماده ۲۶۹ و ماده ۲۰۷ قانون مجازات

اسلامی)

٨٧- لا ديه لمن قتله الحد

يعنى : ديه به کسی که بر اثر اجرای حد کشته شده باشد ، تعلق نمی گيرد . (ملاک ماده ۳۳۲ قانون

مجازات اسلامی)

٨٨- لا ربا الا فيما يكال او يزون

يعنى : ربا جز در اموال مکيل و موزون جاري نیست . (ماده ۵۹۵ قانون مجازات اسلامی)

قواعد اصولی و مشترک

٨٩- قاعده اذن .

متن: الاذن في الشيئي اذن في لوازمه .

يعني: اذن دادن در چیزی، اذن در لوازم آن نیز هست .

(القواعد و الفوائد، ج ۲، ص ۷۰، قاعده ۱۶۷)

۹۰- قاعده اشتراك

متن: همه مسلمانان در همه عصرها و زمانها نسبت به تکلیف شرعیه بکسانند .

۹۱- قاعده تساقط

متن: اگر دو دلیل با هم معارض بودند هر دو از درجه اعتبار ساقطند.

۹۲- و ان الظن لا يغنى عن الحق شيئاً (سورة نجم / ۲۸)

يعني: وگمان ، هیچ گاهچیزی از حق را بر ما روشن نمی سازد.

۹۳- الولد يلحق باشرف الوالدين

يعني: فرزند به والد شریف تر (مسلمان) تعلق می گیرد.(از حیث مسلمان بودن)

۹۴- عدل و انصاف

متن: اگر در تعلق مالی به یکی از دو نفر مردد باشیم بین آن دو بالمناصفه تقسیم می گردد

۹۵- فحوا

رعايت مفهوم موافق در جمله يا دستور و سرايت دادن حكم از فرد ضعيف به فرد قوي.

مثل آيه (لا تقل لهمما) که به طريق اولي ، ضربو شتم والدين را هم نهی می کند .

۹۶- مقدمه واجب ، واجب است ولی مقدمه حرام ، حرام نیست مگر موصل به حرام باشد.

۹۷- قاعده تلازم

متن: كلما حكم به العقل حكم به الشرع و كما حكم به الشرع حكم به العقل

يعني: بر هر چه که عقل حکم کند ، و بر هر چه که شرع حکم می کند ، عقل هم حکم می نماید .

۹۸- الممنوع شرعاً كالمحظى عقلاً

يعني: چیزی که شرعاً ممنوع است گویا عقلاً هم قابل انجام نیست. (تحریر الجمله ، ص ۳۴)

۹۹- اجتهاد در مقابل نص جایز نیست. (تحریر الجمله ، ج ۱، ص ۲۱- اصل ۱۶۷ قانون اساسی)

۱۰۰-الميسور لا يسقط بالمعسور

يعني: کار قابل انجام دادن به واسطه حدوث کار غیر ممکن ، از گردن ساقط نمی شود. (القواعد الفقهية

ج ۴، ص ۱۲۱)

۱۰۱- اعمال الکلام اولی من اهماله

برای کلام و عبارت به کار رفته ، معنی و مفهوم قابل شدن ، بهتر از بیهوده پنداشتن آن است.

۱۰۲- الاصل دلیل حیث لا دلیل

اصل در جایی قابل استناد است که دلیل قانونی موجود نباشد .

(عوائد الایام ، ص ۷۳ - مواد ۱۹۷ و ۱۹۸ قانون آیین دادرسی مدنی)

۱۰۳- المطلق ينصرف الى فرد شائع

معنی و مفهوم موضوع مطلق ، به فرد شایع و رایج آن منصرف است .

۱۰۴- قبح تأخیر بیان در وقت حاجت

بیان نکردن مراد و مقصد در موقع نیاز بدان ناپسند است ، ولی سکوت در وقت بیان خود نوعی بیان است .

۱۰۵- ما من عام الا و قد خص

هیچ عامی نیست که تخصیص نخورده باشد .

۱۰۶- وصف به موصوفنذیک تر بر می گردد.

اگر چند موصوف با یک وصف بیان شده باشند آن وصف ، متعلق به موصوف آخر خواهد بود .

۱۰۷- مورد ، مخصوص نیست .

اگر چیزی برای مورد خاصی ذکر شده باشد ، دلیل بر آن نیست که فقط به آن مورد خاص اعلق دارد .

۱۰۸- الاجتهاد لا ينقض بمثله

اجتهاد را اجتهاد دیگر نقض نمی کند . (الاشباء و النظائر ، ص ۴۱ - تحریر الجماه ، ج ۱ ، ص ۲۲)

۱۰۹- اذا جاء الاحتمال بطل الاستدلال

اگر احتمال به جایی وارد شود استدلال فایده ای ندارد . (دکتر محمدی ، قواعد فقه ، ص ۱۶۱)

۱۱۰- اذا زال المانع عادالممنوع

اگرمانع بر طرف شود موضوع منع شده به جای خود بر می گردد . (دانشنامه حقوقی ، ج ۴ ، صص ۴۳۲ - ۴۳۷)

گرفته شده از پایگاه نشر مقالات حقوقی، حق گستر www.haghgostar.ir